

Cobla Sant Jordi - Ciutat de Barcelona Antoni Ros Marbà

DILLUNS, 07.05.2018 – 19.00 h
Palau de la Música Catalana
Sala de Concerts
Tardes al Palau

Cobla Sant Jordi - Ciutat de Barcelona
Antoni Ros Marbà, director

I

35'

Rafel Ferrer (1911-1988)
Granet de blat

Pau Casals (1876-1973)
Sant Martí del Canigó

Antoni Ros Marbà (1937)
Alimara

De Figueres a Portlligat

Quatre vegades vint (estrena)

Porta Ferrada

II

35'

Manuel Oltra (1922-2015)
Quatre miniatures

I. Els putxinel·lis

II. La calma

III. La cuïta

IV. Dansa de gnoms

Eduard Toldrà (1895-1962)
L'hereu i la pubilla

Juli Garreta (1875-1925)
La rosada

Ricard Lamote de Grignon (1899-1962)
Nupcial

Joaquim Serra (1907-1957)
Puigsoliu

«Com un arcàngel tímid,
que gosa i que no gosa,
venies, te n'anaves.
Un lleu perfume de rosa
envoltava el teu cos
i et baixava dels ulls
una tristesa mansa.
Príncep meu, et vaig dir
gairebé sense veu.
I no, no vas sentir-me.
Ara m'anguniejo
simplement de pensar
tantes hores felices
que haurien pogut ésser.»

Narcís Comadira,
Recança

La celebració del 80è aniversari del director Antoni Ros Marbà ens ofereix la possibilitat de sentir un concert de cobla excepcional amb una selecció de sardanes dels compositors indiscutibles del nostre país que, com ell, també van ser directors d'orquestra.

Obrim el concert amb una obra de Rafael Ferrer, que també havia estat director de l'Orquestra Ciutat de Barcelona, l'actual OBC. Va escriure la sardana *Granet de blat* el 1974 per a la seva neta Marina. La seva formació com a violinista i compositor fa que estiguem davant d'una obra molt original.

Segurament, *Sant Martí del Canigó* és la sardana més coneguda “*de les que es fan i es desfan*”. Pau Casals la va compondre el 1943, quan estava exiliat a Prada de Conflent, al costat d'aquest monestir romànic que havia inspirat el poema de Jacint Verdaguer a partir del qual Casals va crear aquesta obra magnífica.

El gruix central de la primera part seran quatre sardanes del mateix Antoni Ros Marbà. La primera, *Alimara*, és una obra escrita cap als vint anys i que rebé el títol de Frederic Roda i va ser escrita amb una clara evocació al gran mestre Eduard Toldrà. *De Figueres a Portlligat* és més recent, estrenada als concerts que organitzava la Fundació Dalí. Fa referència al *Tristany* wagnerià que Dalí va voler plasmar en una escenografia i també a la sardana *L'Empordà* de Morera, gairebé un himne d'aquelles terres. Ros Marbà la va dedicar a qui llavors era president d'aquesta fundació, Ramon Boixadós. L'estrena d'aquest vespre, *Quatre vegades vint*, és una sardana molt atípica, que comença amb la tenora sola amb un tema que Ros Marbà havia compost en l'adolescència per a una obra per a tres cobles que s'ha perdut i que portava per títol *Impressions de la Cerdanya*. Hi és present aquesta obra primerenca i una de més recent, com és l'homenatge musical que Ros Marbà va fer a Toldrà amb l'OBC. És una sardana molt treballada harmònicament i que està dedicada a l'amic Josep Maria Serracant. Per últim, el paisatge de Sant Feliu de Guíxols inspira *Porta Ferrada*, que Ros Marbà va compondre a la memòria de Juli Garreta.

De Manuel Oltra, compositor i mestre prolífic i company de joventut de Ros Marbà, podrem sentir les seves *Quatre miniatures*, quatre moments breus i brillants que va dedicar a la Cobla Sant Jordi pel seu 25è aniversari.

A *L'hereu i la pubilla*, del 1922, Eduard Toldrà fa dialogar el tiple i la tenora com si fossin aquests dos personatges. La va escriure per a l'Esbart Català de Dansaires de Barcelona i es va estrenar en un aplec de La Principal de Peralada.

De Juli Garreta, el gran mestre ganxó que va tractar la cobla amb volada simfònica, sentirem *La rosada*, una obra de molta lluminositat del 1903, segons data el manuscrit que es conserva al Centre de Documentació de l'Orfeó Català. Hi trobem un dels motius que va utilitzar per a les seves *Impressions simfòniques*.

Nupcial de Ricard Lamote de Grignon va ser composta el 1925, any del primer aniversari del seu casament. Els tres temes que hi apareixen s'uneixen al final en un treball de contrapunt molt elaborat.

Acabem amb una obra mestra, com és el petit poema *Puigsoliu* de Joaquim Serra, el músic de la “*difícil senzillesa*”, que va compondre el 1957, tres mesos abans de la seva mort i que ens ha quedat com el seu testament més preuat.

Mònica Pagès, periodista

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

inaem
INSTRUMENTOS
NACIONALES
DE ARQUITECTURA

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

PROPER CONCERT

El amor brujo

DILLUNS, 28.05.18 — 19.00 h
Sala de Concerts

Gemma Humet, veu
Orquestra de Girona
Xavier Puig, director

A. Borgunyó: *Suite ibèrica*
X. Montsalvatge: *Tres postals il·luminades*
M. de Falla: *El amor brujo*

Preu: 22 euros